

Titel: Kapitel XXIX.

Citation: "Kapitel XXIX.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e12595/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

ligere paaankes. Dog kan Højesteret (§ 96) undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for samme, naar særlig Grund her- til foreligger, navnlig naar Sagen synes at have almindelig Interesse eller videre- gaaende betydelige Følger for Vedkommende. Andragende herom maa fremstilles inden saadan Frist, som bestemmt i § 337, 2 St., og finde i Hensende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfølg- tagelse Reglerne i sidste Stykke af § 337 og i § 338 Nr. 4 tilsvarende Anvendelse.

Reglerne i Kap. XXVII blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anse, som iværksettes i Henshold til nærværende Paragraf.

Kapitel XXIX.

Kære til højere Ret.

§ 346.

Overfor Kendelser og andre Beslut- ninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste ogsaa som Underjøgelsesret), som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anse i Med- for af Bestemmelserne i §§ 317 og 337, kan, forsaavidt det modsette ikke særligt er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til højere Ret overensstemmende med de neden- staaende Regler. Overfor Domme kan Kære- maal kun rejses i de i §§ 401 og 405 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog udenfor de Tilfælde, hvor Afgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremaal kun rejses, naar og forsaavidt Beslutningen gaar ud paa, at Sagen udsættes eller afvises eller hævses, eller angaar Jængsling, Beslag, Ransgning eller lignende, eller paalægger Straf eller Domsfæstninger, eller er rettet mod nogen, som ikke er Part i Sagen.

I Sager, hvor Afsk' ordentligvis er udelukket ifølge Reglerne i § 345, kan ogsaa Kæremaal af en Part kun rejses med Tilladelse af den overordnede Ret, i hvilken Hensende Reglerne om Tilladelse til Afsk' finde tilsvarende Anvendelse.

§ 347.

Kæremaalsfristen er i Almindelighed fjorten Dage, regnede fra Afgivelsen af den Beslutning, hvorom Taksen er, dog at Bestemmelserne i § 324 finde tilsvarende Anvendelse.

Suod Kendelser og Beslutninger, hvorved det paalægges nogen, som ikke er Part i Sagen, og som er til Stede i Retten, at afgive Vidnesbyrd eller Erklæring eller Forklaring som Syns- eller Skonsmand, eller at fremkomme med Dokumenter eller lignende, maa Kære, naar Kendelsen eller Beslutningen er afgiven under Domforhandling, erklæres paa Stedet og ellers inden tre Dage.

Kære, som overensstemmende med foregaaende Stykke erklæres mod en Beslutning af en Underret, hvorved Fængsling er besluttet som Tvangsmiddel mod nogen, der har vægret sig ved at afgive Vidnesbyrd eller Syn eller Skon, eller ved at fremkomme med Dokumenter, har opfattende Virkning. I andre Tilfælde medfører Kære ikke Opførelse af Beslutningens Udførelse, medmindre det modsatte bestemmes enten af den Ret, som har afgivet Beslutningen, eller af den Ret, for hvilken Kære rejses.

§ 348.

Kæremaal fremsættes skriftligt for den Ret, hvis Beslutning paalægges, eller erklæres mundtligt til dennes Retshog. Rejser Kæremaal fra Raatalemyndighedens Side, lader denne uden Ophold samme forkynde for Sigtede og, naar nogen anden for det foreliggende Spørgsmaals Vedkommende er at betragte som Modpart, tillige for Sidstavante, medmindre Raatalemyndigheden i Retten i den Paagældendes Overværelse har erklæret at ville rejse saadant Kæremaal. Rejser

Kæremaal af Sigtede eller af nogen, der ikke er Part i selve Sagen, foranlatter Retten under tilsvarende Forudsætning Paatalemyndigheden saavel som den, der ellers maatte være at betragte som Modpart, underrettet om Kæremaalet.

Er Sigtede fængslet, og er der ikke Lejlighed for ham til at rejse Kæremaal til Retsbogen overensstemmende med foregaaende Stykke, kan han fremsætte det til den Undersøgelserets Retsbog, i hvis Arreds Fængslet ligger, eller til Fængselsbestyrerens Bog (§ 230); Udskrift af Tilforslen bliver da uopholdelig at tilstille den Ret, hvis Beslutning paalægges. Har Sigtede Forvarer, er denne pligtig at bistaa ham, saaledes som bestemt i § 318 andet Stykke.

§ 349.

Foraaendvidt den Ret, hvis Beslutning paalægges, ikke i Medfør af § 95, § 106 eller § 127 omgør Beslutningen saaledes, at Tjemedet med Kæremaalet dermed er opnaaet, indsender den uden Ophold Retskriftet til den overordnede Ret, ledsaget af de fornødne Udskrifter og andre Dokumenter, disse sidste i betragtede Afskrifter, foraaendvidt Originalerne ikke kunne indvares, samt efter Omstændighederne af de Bemærkninger, hvortil der fra Rettens Side maatte findes Anledning.

Saa vel den, der har rejst Kæremaal, som Modparten, kan indgive skriftlige Udtalelser om Sagen til den overordnede Ret; herved gælder det samme, som i foregaaende Paragrafs to sidste Punktummer er bestemt om selve Kæremaalet.

§ 350.

Den overordnede Ret er ikke bunden ved den Bedømmelse af de faktiske Omstændigheder, hvorpaa den paalagde Beslutning er grundet. Finder den nye Oplysninger fornødne, giver den, foraaendvidt den ikke selv vil foranstalte samme indhentede, de i saa Henseende fornødne Paalæg; Be-

stemmelserne i § 330, jfr. § 340, tredje Punktum, finde herved tilsvarende Anvendelse; angaar Ræremaalet en Beslutning af en Underfogelsesret, kan Landsretten umiddelbart til denne rette de fornødne Paalæg om nye Oplysningers Tilvejebringelse.

Naar særlige Grunde findes at tale derfor, kan den overordnede Ret undtagelsesvis paa Begæring eller i Embeds Medfør anordne mundtlig Forhandling; Forvarer bliver i saa Fald altid at bestikke, medmindre Sigtede selv har antaget en Forvarer, eller den Forvarer, som allerede er bestillet for ham, er besøjet til at møde for den overordnede Ret og erklærer sig villig hertil.

Retten's Afgørelse træffes ved Stendelse og meddeles uden Ophold alle Vedkommende.

§ 351.

Mod Landsrettens Afgørelse i et Ræremaal kan yderligere Røre til Højesteret ikke finde Sted, medmindre Højesteret undtagelsesvis meddele Tilladelse hertil (§ 96). Andragende om saadan Tilladelse maa indgives til Højesteret inden en Uge, efter at Landsrettens Stendelse er meddelt. Paa saadant yderligere Ræremaal finde Reglerne i de foregaaende Paragrafer Anvendelse med de fornødne Lempelser.

Ræremaal kunne i Højesteret forhandles og afgøres i det i § 328 ommeldte Udvalg.

§ 352.

Beslutninger vedrørende Forberedelsen af et Ræremaals Forhandling kunne i lignende Omfang som bestemt for Anfjagers Vedkommende træffes henholdsvis af Landsrettens eller af Højesterets Justitiarius.

Kapitel XXX.

Genoptagelse.

§ 353.

Naar en Forfølgning, som ved Underfølgelsesret har været indledet mod en bestemt Sigtet, standses, (§ 211) eller naar, efter at Tiltale er rejst, Forfølgningen frafalder, uden at Dom bliver affagt, kan, udenfor det i § 212 omhandlede Tilfælde, ny Forfølgning ved Underfølgelsesret eller ny Tiltale kun rejses, naar nye Beviser af Vægt senere komme for Dagen, eller de i nedenstaaende § 354 angivne Betingelser ere til Stede. Derimod er den Omstændighed, at Underfølgelsesretten i Henhold til § 203 har nægtet at tage en Begæring om Forunderfølgelse til Følge eller i Henhold til § 211 har standset en begyndt Forunderfølgelse, ikke til Hinder for, at Tiltale rejses ved den dommende Ret.

§ 354.

Genoptagelse af en Sag, som — være sig i første Instans eller ifølge Anke — er paadømt ved Landsret, og hvorunder Tiltalte er frikendt, kan finde Sted efter Overanklagerens Begæring,

1. naar det ifølge en Tilfælde, Tiltalte senere har afgivet, eller andre Beviser, der senere ere komne for Dagen, maa antages, at han har begaaet Forbrydelsen:

2. naar falske Forklaringer eller Erklæringer ere afgivne under Sagen af Vidner eller Syns- eller Skønsmænd, eller falske eller forfalskede Dokumenter ere benyttede under samme, eller noget strafbart Forhold, sigtende til at paavirke eller bestemme Sagens Udfald, er udvirket enten af Tiltalte eller af nogen, der i Medfør af sit Embede eller offentligt Hverv har medvirket ved Sagens Behandling, og der efter Omstændighederne er god Grund til at antage, at saadant har bevirket eller medvirket til, at Tiltalte har undgaaet Domfældelse.

Under tilsvarende Betingelser kan Genoptagelse finde Sted, hvor Tiltalte paa- staas at have gjort sig skyldig i en væsentlig